

Mindretallet har filllet, ere umodne, ikke tjenlige til at komme til Afstemning her i Salen, og man siger med det Samme, at den Dagsorden, som Mindretallet har foreslaaet, egentlig heller ikke er saaledes, at den bør vedtages. Jeg kan ikke faae det til at rime sammen at sige, at det Helt skal vises tilbage igjen — det vil sige, at vi Ingenting skulle have ud af Sagen i denne Samling — naar man samtidig taler om sin store Kjærlighed til vort Jernbanevæsen og taler om de Baner, man gjerne vil have anlagte. — Der er fremkommet en Udtalelse, som forundrede mig meget, det var fra det ærede Medlem fra Skive (Chr Jensen). Jeg tror ikke, at jeg siger formeget, naar jeg siger, at han talte i høie Toner om den Kjærlighed, han havde til Skive — Glynngørebanelen, og hvor vigtigt det var, at den kom i Stand, og han søgte fremdeles at godtgjøre — jeg siger ikke, at han godtgjorde det, thi det mislykkedes fuldstændig for ham — at en saadan Bane fra Skive til Glynngøre vilde have meget mere at betyde end en Bane fra Hifted og den Del, der er Nord for Limfjorden. Da han sagde dette, tænkte jeg: han vil absolut stemme mod en Henvisning til Udvalget igjen, thi det forekommer mig, at dersom man ønsker en Jernbane fremmet, og navnlig naar det ærede Medlem ønsker at faae denne Bane fra Skive til Glynngøre — den er, hvis jeg ikke husker feil, opstillet af Mindretallet — saa vilde det være naturligt at stemme mod Sagens Henvisning til Udvalget igjen, for at man kunde faae stemt over denne Bane og mulig faae den vedtagen og derved faae Banen fuldført. Det var nu, som sagt, Noget, der forundrede mig i allerhøieste Grad, at man paa samme Tid taler om, at man gjerne vil have de og de Baner fuldførte og stemmer for en Henvisning af Sagen til Udvalget, der egentlig siger det Samme, som at man slet Intet vil have gjort. Dernæst er der blevet kastet ud her i Salen, at det egentlig var et politisk Spørgsmaal, der her forelaa, det er næsten blevet fremstillet, som om de, der ikke kunde være med til at stemme for dette Forslag, egentlig være Regjeringens Støtte. Det er nu Noget, jeg paa ingen Maade kan forstaa. Jeg skulde mene, at naar et Flertal i et Udvalg bringer et eller andet Forslag frem, og jeg synes vel om det, og Regjeringens tillige er rede til at gaa ind derpaa, saa kan det ikke kaldes at støtte Regjeringen, at jeg stemmer for Forslaget. Jeg vil gjerne spørge de Herrer, hvorledes have de kunnet været med at hjælpe til, at den militære Straffelov kom her igjennem Hinget? Det forekommer mig, at dersom man skulde tale saaledes: Dersom vi faae en eneste Lov vedtaget, som Regjeringen vil have, da støtte vi den, saa maatte de Herrer have gjort sig dette klart, da de stemte for den militære Straffelov. Jeg skulde dog mene, at hvor vigtigt det end maa anses at faae Jernbanevæsenet uddviklet, saa har dog den

militære Straffelov langt større Betydning, og jeg vil sige, at den Regjering, som det kunde lykkes at gennemføre den militære Straffelov, har gjort en langt større Gjerning, end den Regjering, hvem det kunde lykkes at faae gennemført en Lov om at bygge nogle og tredstydte Mile Jernbaner. Derfor er det, jeg har saa ondt ved at forstaa, at man siger: Dersom 3 stemme for Jernbaneforslaget og faar det fremmet, da støtte 3 Regjeringen, medens man derimod ikke taler om, at man, naar man stemmer for den militære Straffelov, derved støtter den nuværende Regjering. Derfor vil jeg sige, naar jeg nu stemmer mod Forslaget om Sagens Henvisning til Udvalget, og dersom det skulde blive forkastet, hvad jeg ikke er sangvinist nok til at haabe, da vil jeg ikke have min Stemmegivning betragtet som et Tillidsvotum til den nuværende Regjering (Afbrudelse). Ja, de Herrer kunne sige Nei, men jeg har Lov til at sige, at jeg ikke vil have min Stemmegivning betragtet saaledes, der er ikke en Eneste, som har Lov til at sige, at det ikke er rigtigt. Jeg siger, jeg vil ikke have min Stemmegivning betragtet paa anden Maade, jeg er en bestemt Modstander af den nuværende Regjering, og jeg vil baade overfor denne Regjering og enhver anden, der stiller sig saaledes som denne, bruge ethvert lovligt konstitutionelt Middel til at fremme den, men derfor vil jeg ikke have en Reform udsat, som jeg finder gavnlig, og som kan gjøre sin Nytte. Derfor stemmer jeg imod, at denne Sag vises tilbage til Udvalget igjen.

N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgfreds): Jeg har ligesom andre ærede Medlemmer forlangt Ordet for at begrunde min Afstemning i den Sag, som ligger for, men jeg staar ikke paa samme Standpunkt som den ærede Taler, der nu satte sig, idet det forekommer mig, at man meget vel kan forene en varm Interesse for Anlaget af Jernbaner omkring i Landet med en Henvisning af den foreliggende Sag til det Udvalg, som allerede har behandlet den. Da jeg læste den Betænkning, som er fremkommen fra det nævnte Udvalg, var jeg ikke tilfreds med nogen af de to Afdelinger, hvori Udvalget havde delt sig. Jeg havde betydelige Indvendinger saavel mod Mindretallets Afgjørelse som imod Flertallets. For Mindretallets Bedkommende var det navnlig det, at jeg ikke kan være enig med de Herrer i, at de Baner, som de i Motiveringen til den fremsatte Dagsorden anbefale, fortjene at medgives et vist godt Studsmaal til Regjeringens fremtidige Opmærksomhed. Jeg kan ikke være enig med dem i, at disse Baner, fremfor alle andre Baner i Landet, just skulde være de Baner, man særlig maatte have sin Opmærksomhed henvendt paa fremfor andre, og det var navnlig det, som gjorde, at jeg ikke kunde være enig med Mindretallet, idet Mindretallet har begaaet den Feil, som det bellager hos Flertallet.